

VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avize iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1987. gada 10. decembris

Nr. 49 (139)
Cena 1 kap.

Darba kolektīva padomē

Balstoties uz cilvēku kolektīvo gudrību

1988. gada priekšvakarā mūsu republikā arvien plašākā frontē izvērsās pasākumi, kas virzīti uz to, lai noteiktu, ciktāl uzņēmumi ir sagatavoti pārejai uz jaunajiem saimnieciskās darbības noteikumiem, kas stāties spēkā 1. janvārī. Manuprāt, viens no nozīmīgākajiem pasākumiem šajā virzienā bija Latvijas Komunistiskās partijas CK biroja locekļu tikšanās ar Rīgas autoelektrorūpnīcas darba kolektīva padomes locekļiem. Vadoties no šīs un citu republikas rūpnīcu prakses tika izdarīts mēģinājums dziļi un detalizēti izskatīt, kā tieši darba kolektīvos īstenoja ekonomijas pārveidošanu uz jaunajām pārvaldīšanas metodēm un kāda loma tie ir darba kolektīva padomēm. Analīze parādīja, ka sagatavošanās līmenis republikas uzņēmumos nebūt nav vienāds... Tieši šīs apstākļi arī pamudināja mani ar kritisku skatījumu analizēt situāciju mūsu rūpnīcā.

Nāv lieki atgādināt, ka PSRS Līkums par sociālistisko uzņēmumu (apvienību) un līdz ar to arī uzņēmuma darba kolektīva padomes juridiskais statuss stājās spēkā ar 1988. gada 1. janvāri. Mūsu rūpnīcā darba kolektīva padome tika izveidota jau šī gada aprīlī. Tajā ievēlēja 67 pārstāvjus no visām uzņēmuma struktūrvienībām. Apmēram divas trešdaļas padomes locekļu ir strādnieki. Pēc visu organizatorisko jautājumu atrisināšanas, pamatojoties uz kolektīvu un atsevišķu strādnieku priekšlikumiem tika sastādīts darba plāns. Tā pamatā ir uzņēmuma kolektīvam visaktuālākie jautājumi:

— ražošanas plāna izstrādāšana 1988. gadam, vadoties no rūpnīcas reālajam iespējām;

— palīgsaimniecības «Ezernieki» darbība;

— vajadzīgās kārtības ieviešana dzīvojamās platības sadalē.

Vēlāk, kad kļuvis zināms, ka rūpnīcā jāgatavojas pārejai uz jaunām saimnieciskās darbības metodēm, darba kolektīva padomes plāns tika papildināts ar jautājumu par to, vai kolektīvs ir gatavs ar 1988. gada 1. janvāri uzsākt strādāt pilna saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos.

Par darba kolektīva padomes priekšsēdētāja vietnieci ražošanas jautājumos tika ievēlēta aušanas čeha priekšnieka vietniece tehnoloģijas rajona RUTA ZEIBOTE, par sociāliem jautājumiem — nepārtrauktās stikla šķiedras ražošanas čeha elektrokrāšņu nodalās maģņas priekšniece ANITA MARTINSONE. Augstāk minēto darba plāna jautājumu analīzē, sagatavošanai un apspriešanai darba kolektīva padome tika izveidotas darba komisijas. Jautājums par to, vai kolektīvs ir gatavs izpildīt 1988. gada ražošanas plānu, tika izskatīts divas reizes (junijā un jūlijā). Lēmumā, ko nosūlījām apvienībai, padome starp citiem akcentēja divus vissvarīgākos jautājumus:

— 1988. gadam paredzētā plāna par tautas patēriņa preču ražošanu 17 miljonu apjomā neapmatotība (izjaukt) — šo izstrādājumu ražo-

šanas gaidāmais apjoms 1987. gada ir 9,85 miljoni;

— Latvijas PSR Valsts plāna komisijas izvirzītā apgalvojuma par to, ka rūpnīcā ir virsnormatīvs strādājošo skaits 60 cilvēki nepamatība (izjaukt: par katru cilvēku strādātājam rūpnīcā no savas pelņas jāskaita valsts budžeta 11 tukstoši rubļu).

Jāteic, ka, pateicoties uzņēmuma vadības neatlaidīgai rīcībai, ko pilnībā atbalsta arī padome, uz šo dienu tieši šie centrālīe jautājumi tiek risināti rūpnīcas kolektīvam pozitīvā virzienā. Tomēr, runājot par šī jautājuma risināšanu, jāpiebilst, ka rūpnīcas vadībai, sevišķi darba un darba algas daļai, nepieciešams visa nopietnība pārdomāt par zināmā strādātāju skaita reālu pārvietošanu no nodrošināšanas un pārvaldes sfēras uz tiešo produkcijas ražošanas sfēru: elektrokrāšņu, spoļēšanas un šķeterēšanas nodalām un citur.

Palīgsaimniecība «Ezernieki»... Šis nosaukums rūpnīcas lauku sārūnās jau ieguvīs anekdotisku skaņējumu. Sprīdēt paši: pēdējos pilnās četrās gados saimniecība nesusi uzņēmumam zaudējumus 96 tūkstošus rubļu. Šajos «duļķainos ūdeņos» jau bijuši valsts līdzekļu plesavināšanas gadījumi. Saimniecības darbību savā laikā negatīvi atspoguļoja laikraksts «Cīņās», par to interesējās arī Valmieras rajona tautas kontroles komiteja... Darba kolektīva padome jautājumus par palīgsaimniecības «Ezernieki» darbību nebija no vieglākajiem. Ar pateicību jāatzīmē darba komisijas locekļu JĀNA BEZDELIGAS un ANATOLIJA AHTONOVA neatlaidība un principālitate, sagatavojot šo jautājumu apspriešanai. Padomes galvenie secinājumi ir sekojoši:

— turpmākajā saimnieciskajā jāpārorientē uz progresīvāku formu — kooperatīvu (ar vienu vai vairākiem kolhoziem), bet rūpnīcībai piešķirtās zemes pēc obligātu meliorācijas darbu paveikšanas jāizņemto kā lopbarības bāze lopkopībai. 1987./88. gada rudenī un ziemeļrūpnīcas vadībai kopā ar Valmie-

ras RARA jāatrisina visi organizatoriskie jautājumi;

— jaunu nozaru, piemēram, sil-tumnicu saimniecības, zivju audzēšanas un citu, finansēšana jāveic tikai pēc iespējamās rentabilitātes iespēju rūpīgas analīzes;

— rūpnīcas palīgsaimniecības darba analīze darba kolektīva padomei jāizdara nākamajā gadā.

Noslēdzot šo tēmu man, kā darba kolektīva padomes priekšsēdētājam, ir jāatzīmē, ka palīgsaimniecības darbības izskatīšanas pēdējā posmā liela daļa padomes locekļu parādīja neizskaidrojamu inertumu, sagatavojot galīgo lēmumu. Kāpēc tas tā? Vai vainīga sabiedriskās aktivitātes pazemināšana, kam sākotnes jāmeklē 70-ta-gu gados? Varbūt trūkst ticības pašu spēkiem? Jēkura gadījumā — 1988. gadā līdzekļu palīgsaimniecības uzturēšanai nāksies atņemt no rūpnīcas pelņas, precīzāk — no uzņēmuma kolektīva naudas.

Junijā darba kolektīva padome uzticēja arodbiedrības rūpnīcas komitejai organizēt un sarīkot līdz 1. augustam padomju vēlēšanas čehos. Uz tā pamata tika nolemts ceļot darba kolektīva padomju priekšsēdētājus iekļaut darba komisijā, kas nodarbotos ar analīzi un izstrādātu pasākumus, lai ieviestu pienācīgu kārtību apdzīvojamās platības sadalē mūsu uzņēmumā. Taču čeha padomju vēlēšanas ievīkās līdz pat novembrim, un līdz ar to, protams, šī ļoti svarīgā sociālā jautājuma izskatīšana nevarēja notikt. Uzskatu, ka pie šī jautājuma vēl nāksies atgriezties.

Mūsu uzņēmuma ekonomiskās darbības pamatā pēdējos divos mēnešos ir sagatavošanas darbam jaunajos ekonomiskajos apstākļos, sākot ar 1988. gada 1. janvāri. Uz šodien rūpnīcā vēl pilna mēra nav gatava šim atbildīgajam solim. Aprēķini liecina, ka pie tiem norāmatīviem, ko mums «novirzījuši administratīvi kārtā, rūpnīcas ko-

(Nobeigums 2. lpp.)

JAUNO SPECIĀLISTU ATESTĀCIJA

Pagājušo nedēļ notika atestācija jaunajiem speciālistiem, kuri 1 gadu stažējās rūpnīcā. Atestācijas komisija noklausījās viņu raksturojumus. Ar katru no jaunajiem speciālistiem notika sarunas par darba problēmām, sabiedrisko pienākumu izpildi, sadzīves apstākļiem, nākotnes nodomiem. Kopumā atestācija noritēja veiksmīgi, un ar direktora pavēli kapitālais celtniecības daļas inženieris celtnieks ALEKSANDRS SUHOVICS, 2. čeha mehāniks AINARS SOKOLOVS, darba un darba algas daļas inženieris normētājs VIESTURS KRIMS, inženieris konstruktors ZANNA GALEJA un IRINA RUBASEVSKAJA, vecākais inženieris celtnieks VLADIMIRS RADEVICIS apstiprināti un atstāti iņemamajos amatos.

Skarot jautājumu par jaunajiem speciālistiem, jāteic, ka situācija izveidojusies visai sarežģītā. Rūpnīcā ir vajadzīgi speciālisti — ziņoši, gatavi pielikt visas pūles, lai palīdzētu rūpnīcas kolektīvam svarīgu ražošanas un sociālo jautājumu risināšanā, īpaši pašlaik, kad tiek levesti jauni saimnieciskās darbības pasākumi. Bet traucē daudzdas problēmas. Daļu no tām nosauc paši jaunie speciālisti, kas atnākuši pie mums strādāt. Tas ir — nepietiekama zināšanu bagāža pēc augstskolas beigšanas tieši kon-

krētā specialitātē, praktiska un organizatoriska darba iemaņu trūkums, strādājot ar cilvēkiem. To visu steigā jāapguv, jāpapildina, pēc nosūtījuma strādājot rūpnīcā. Praktiski par istu jauno speciālistu kļūst pēc noteikta nostrādāta laikposma. Cita problēma — jaunie speciālisti mūsu rūpnīcā ierodas strādāt pamatā no citām republikām (Valmieras stikla šķiedras rūpnīca ir Vissavienības nozīmes uzņēmums). Te rodas dzīvokļu problēma. Tā kā rūpnīcā dzīvojamās mājas cel saimnieciskā kārtā, jaunie speciālisti dodas strādāt būvē, lai nopelnītu dzīvokli. Bet nevar teikt, ka speciālistu problēma netiek risināta. Notiek vietoju kadru sagatavošanas darbs. Pašlaik vidējās specialitās maģbu pastādes un augstskolas ir 12 rūpnīcas stipendāti, kuri pēc mācību beigšanas strādās rūpnīcā. Sogad darbu uzsākuši 2 speciālisti, kuri mācījās ar rūpnīcas nosūtījumu. Tie ir 5. čeha ekonomiste TĀTJANA PAVLOVA un 17. čeha meistars ALEKSANDRS TIMOFEJEVS.

Vajadzētu, lai visi jaunie speciālisti, kuri atnākuši pie mums strādāt, atrastu savu istu vietu lielajā kolektīvā un kļūtu par mūsu sarežģītās ražošanas atbalstu.

LOLITA DREIMANE,
komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāre

Vienpadsmit reiz — teicami

Orenburgas zīda ražošanas apvienības kultūras pili kārtējo reizi bija pulejusies PSRS Viegļās rūpnīcas ministrijas mākslinieciski tehniskā padome, kas izskatīja jaunu struktūru, zīmējumu un krāsu mēbeļu un dekoratīvos audumus, kurus paredzēts ražot 1988. un 1989. gadā. Uz Orenburgu bija aizbraukuši arī mūsu rūpnīcas pārstāvji — mākslinieces ARIJA PAKERE, ANITA KUZMA, ZANDA BLAUA un desinatore GAJĪNA BIRKAVA. Valmierietes parādīja 23 audumu paraugus, tai skaitā sešus gludi krāsotus un septiņpadsmit 'drukātus. Bija paredzēts padomei uzrādīt vēl vairāk paraugu, taču nebija nodrošināta to nosūtīšana uz Orenburgu.

GAJĪNA BIRKAVA: — Mūsu gludi krāsotie audumi patika gan padomes locekļiem, gan arī citu uzņēmumu pārstāvjiem. No sešiem paraugiem ar atzīmētiem teicamiem tika pieņemti pieci. Tas tāpēc, ka esam veikusi nopietnu darbu, lai audumi atbilstu mūsdienu prasībām. Tie kļuvasi plānāki, vieglāki, atjaunošanas struktūras. Jānožēlo vienīgi, ka mums nebija ko parādīt šārdarā audumus, jo pēc tiem ir liels pieprasījums. Parbūt būtu leģendīgi atjaunot šārdarā audumu ražošanu, jo sevišķi tāpēc, ka tautas patēriņa preču ražošanas uzdevumi nemūžīgi pieaug?

ARIJA PAKERE: — No 17 drukāto audumu paraugiem padome pieņēma trīspadsmit, tai skaitā sešus ar atzīmētiem teicamiem. Norādīti tika četri paraugi, kaut gan mākslinieciski tehniskā padome Rīgā vairākus no tiem bija pieņēmusi ar atzīmētiem teicamiem. Nu ko, gaume reizēm ir ļoti atšķirīga. Ko var teikt par modes tendencēm šajā jo-

mā? Vairāk pieprasa audumus ar mierīgākiem krāsu toniēm, ar geometriskiem zīmējumiem. Vispār šādas padomes, skates, tikšanās ar citu uzņēmumu speciālistiem ir ļoti vērtīgas. Varam iepazīties ar to, kā strādā citi, parādīt, ko spējam mēs.

Kopumā rezultāti nav slikti — puse no mūsu rūpnīcas audumu paraugiem sapema teicamu vērtējumu. Tas, protams, nozīmē, ka nevarām strādāt vēl labāk. Nemūžīgi jāstūde pierēju pierprasījums un modes tendences, jācenšas sistemātiski atjauno sortimentu. Aizvadijamos pusotra gados, kas aizritējuši kopš iepriekšējās Vissavienības mākslinieciski tehniskās padomes, dekoratīvo audumu sortiments atjaunots apmēram par divām trešdaļām. Arī nākamgad paredzēti atjaunot daļu no sortimenta. Tas nav viegls uzdevums. Sevišķi daudz problēmu rodas ar produkcijas kvalitāti, jo, kā zināms, tehnoloģiskā iekārtā čehā ir veca, trūkst rezerves daļu, ne vienmēr izdodas pilnībā īstenot to, ko iecerējusas mākslinieces un desinatore. Tapāt ir trūkami materiāli tehniskajā apgādē. Nereti māksliniecēm ir trūkst guašā krāsu, reizēm — par problēmu kļūst vienkārsas otiņas iegāde...

Nākamgad, kā zināms, rūpnīcā realizēs vairāk nekā jēkād agrāk dekoratīvo stikla šķiedras audumu ārpus republikas. Pastāv visas iespējas turpmākajos gados vēl vairāk paplašināt šīs produkcijas ražošanu brālīgajās republikās. Tāpēc rūpnīcas attiecīgajiem dienestiem jācenšas radīt optimālos apstākļus māksliniecēm un desinatores darbam, jo no tā ir atkarīgs daudz.

Sarunu pierakstīja
HERMANIS HERCBERGS

● No labās: ARIJA PAKERE, GAJĪNA BIRKAVA, ZANDA BLAUA un ANITA KUZMA.

